

Det er allerede gaaet sin Gang gennem Landstinget uden der at støde paa Vanskeligheder. Af de Motiver, hvormed Lovforslaget er forelagt, fremlyser der nogen Skuffelse over, at man ikke har kunnet naa videre ved denne Lejlighed. Det er aabenbart, at Ministeriet har bestræbt sig for, som det ogsaa fremgik af den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, at naa til en Traktat af noget mere vidtgaende Karakter end den, som i sin Tid blev opnaaet og nu foreslaas fornyet. Naar man ikke har kunnet opnaa dette, synes det imidlertid at have en Aarsag, som ingenlunde er særlig beklagelig. Den højtærede Udenrigsminister nævnedes, at England i Øjeblikket staar overfor Afgørelsen af sin Stilling overfor adskillige Voldgiftstraktater, og der foreligger navnlig, som ærede Medlemmer ville vide, det Forhold, at England staar ved Forberedelsen af en Voldgiftstraktat med en Stormagt af en ganske anderledes vidtgaende Karakter, end der hidtil har været Tale om, naar Stormagter have sluttet Voldgiftsaftaler med hinanden. Der foreligger i Øjeblikket den Situation, at forberedende Skridt ere gjorte mellem England og De forenede Stater. Bladmeddelelser synes at antyde, at lignende Forberedelser findes Sted mellem Frankrig og De forenede Stater. Hvis dette er Tilfældet, og hvis disse Traktater virkelig føres igennem de Vanskeligheder, som true dem, ikke mindst fra de indre Regler, som gælde for det nordamerikanske Senats Raadighed over den Art Ting, er det givet, at vi dermed staa overfor en hel ny Æra i Voldgiftstraktaternes Historie, som vil give dem en Rækkevidde og Betydning langt ud over, hvad der hidtil har været Tilfældet.

De Traktater, som hidtil ere blevne afsluttede mellem Stormagter, have været af ret beskeden Karakter, de have undtaget de vigtigste Sager fra Afgørelsen ad Voldgiftsvejen, de have under Voldgift kun henlagt mindre Spørgsmaal eller i hvert Tilfælde Spørgsmaal, som syntes at være af mindre Betydning, hvorimod det, som der nu er Tale om, er Udvidelse deraf til at gælde alle Tvistigheder mellem vedkommende Stater. Hvis Stormagterne virkelig skulde kunne komme ind paa dette, er der ingen Tvivl om, at dette saa vil følges af en lang Række Voldgiftstraktater, — som ogsaa vil blive udstrakt til de smaa Stater, — af meget mere vidtrækkende Karakter end den, her er Tale om. Ingen herhjemme vil være i Tvivl om, at

dette vil være af største Betydning for Danmark.

Man er allerede naaet saa vidt, at der mellem de forskellige Stater er afsluttet omkring ved 170 Voldgiftstraktater. Af disse Voldgiftstraktater er desværre, kan man sige, kun  $\frac{1}{10}$  af den mere vidtgaende Karakter, idet kun  $\frac{1}{10}$  gælder alle Tvistigheder, hvorimod de allerfleste Traktater undtage Livsinteresserne, Integriteten, Uafhængigheden, og adskillige af Traktaterne ogsaa det mystiske Begreb, man kalder Æren, de nedarvede Forestillinger om, ved hvilke Lejligheder Stormagterne kunne blive krænkede af hinanden, og den Anledning, dette kan give til Tvist imellem dem. Naar vi se paa disse Resultater, tror jeg, vi kunne sige med Tilfredsstillelse, at vi fra dansk Side ere naaede ganske godt frem. Danmark har opnaaet i alt at slutte til saadanne Traktater med fremmede Magter, og Traktater, der ingenlunde kunne siges at være af ringe Betydning, naar man ser hen til, med hvilke Stater de ere sluttede. Tager man en af disse Lister over, hvor mange Traktater hver Stat har afsluttet, og gør det talmæssigt op, findes Danmark omtrent i Midten. Der er Stater, som ere naaede betydeligt videre frem, som De forenede Stater, der have nogle og tyve af den Art Aftaler. Der er ogsaa europæiske Stater, som have flere saadanne Traktater end Danmark, det gælder baade Frankrig og England og ogsaa enkelte af Smaastaterne. Men der er ingen Tvivl om, at vi ere naaede ganske smukt frem, og det kan endelig tilføjes, at vi have den særlige Ære at have ikke mindre end tre Traktater af den mere vidtgaende Karakter og at have dannet ligesom et Forbillede i saa Henseende gennem den første af de Traktater af den mere vidtgaende Art, som blev sluttet fra dansk Side ved Traktaten med Holland. Naar vi ere naaede saa godt frem, kan man vel sige, at efter al Sandsynlighed tilkommer Æren derfor det Initiativ, der blev taget af det danske Udenrigsministerium, da det nuværende ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) var Udenrigsminister.

Men det Spørgsmaal, som i Øjeblikket rejser sig, er Betingelserne for at naa noget videre frem, og her vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger, som maaske kunde give Anledning til enkelte Meddelelser og Udtalelser fra den højtærede Udenrigsministers Side. I den danske Rigsdag have vi meget sjælden Lejlighed til at dis-